

Ordføreren (Neergaard): Jeg kan paa alle væsentlige Punkter henholde mig til Betænkningen, der er i ærede Medlemmers Hænder, og jeg skal derfor ikke opholde det høie Things Tid ret længe. Med Hensyn til §§ 1 og 2 har hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (P. Holm) jo foreslaaet, at de skulde udgaa, og det endstjændt der indenfor Udvalget har været delte Meninger om disse Paragrafers Hensigtsmæssighed og Nytte i og for sig. Naar vi dog have ment at burde foreslaa, at de skulde udgaa, er det, fordi der formentlig er en anden Vej, ad hvilken de Hensyn, her er Tale om at fyldestgjøre, kunne fyldestgøres mere praktisk og uden at støde paa meget an mod Fattigvæsenets bestaaende Organisation, og det er gennem den frie Fattigforjøgelse, gennem Hjælpekasserne. Og nu er der netop i Aar ligesom tidligere Aar her i Thinget indbragt et Forslag om Hjælpekasser; det er altsaa gennem Vedtagelsen af dette Forslag, vi mene, at der bedst vil drages Omsoerg for at fyldestgjøre den Trang, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds har taget Sigte paa i sine §§ 1 og 2. Med Hensyn til § 3 om Syge- og Begravelseshjælp har der hos Udvalgets Flertal ikke været nogen Betænknelighed ved Principet. Jeg skal her slet ikke komme tilbage til de almindelige Betragtninger om denne Sag, som ere fremkomne her i Salen, ogsaa nu sidst ved 1ste Behandling. Man har ment det nødvendigt, at ændre § 3 i det oprindelige Forslag noget, man har ment det nødvendigt, at optage Bestemmelser om Refusion, Bestemmelser om denne Understøttelses Indflydelse paa Forjøgelsesrettens Erhvervelse, og man har ogsaa ment for saa vidt at maatte indskrænke eller nærmere bestemme Reglerne i det oprindelige Forslags § 3 derhen, at den Understøttelse, der ydes i Sygdomstilfælde, kun ophører at medføre de Virkninger, som offentlig Fattigunderstøttelse sædvanlig medfører, forjaavidt Bedkommendes Familie ikke samtidig understøttes af det Offentlige. Det er altsaa kun den rent personlige Sygehjælp etc., som foreslaas ikke at skulle medføre de sædvanlige Følger. Nu er der jo fra to af Udvalgets ærede Medlemmer gjort en Betænknelighed gjældende overfor dette Forslag; denne Betænknelighed hentes dog ikke fra principielle Indvendinger mod Tanken i Forslaget, og derover glæder jeg mig, men kun fra en Hensigtsmæssighedsbetragtning, saavidt jeg forstaar, idet de ærede Medlemmer have ment, at naar Regjeringen har foreslaaet en Sygekasselo, vil det være lidet heldigt at komme med denne Bestemmelse, da den efter deres Mening vil

gribe forstyrrende ind i det, Regjeringen tilsigter ved Sygekasseloven. Denne Betragtning har Udvalgets Flertal ikke funnet billige. Udvalgets Flertal har ment, at denne Bestemmelse meget godt kunde vedtages, om man vil, ved Siden af Regjeringens Sygekasselo, idet det har haft den Opfattelse, at der altid vil være en Del Mennesker i Samfundet, som ikke ville være i Stand til at betale Kontingent til Sygekasserne, og som derfor, selv om Sygekasserne blive stillede saa gunstigt, som Regjeringen foreslaar, og maasse gunstigere endnu, ikke ville være i Stand til at høste den Nytte af Sygekasserne, som Meningen er, idet de ikke kunne opdrive Kontingentet. Det Samme er Tilfældet i arbejdsløse Vintre, hvor selv en Mand, der har betalt Kontingent i lang Tid, kan blive nødt til at gaa ud af Sygekassen ganske uden egen Skuld, og saadan en Mand bør Samfundet have Afgang til at hjælpe, uden at det medfører de almindelige Følger, som Understøttelse af det Offentlige fører med sig. Det har ogsaa været Flertallets Opfattelse, at det herigennem ikke vil komme til det, som Mindretallet jo har frygtet, at Mange vilde sige: Hvorfor saa gaa ind i en Sygekasse, naar vi dog kunne faae Sygehjælp, uden at det medfører offentlig Fattighjælps Følger. Jeg tror ikke, den Betragtning holder Stik. Det vil jo nemlig være Tilfældet, saadan som ogsaa fremhævet i Betænkningen, at ærefjære Folk ville foretrække at staa paa egne Ben. Det ville de, baade fordi det tilfredsstiller en naturlig og oprindelig Jølelse hos dem, og ogsaa fordi der med Hjælp af det offentlige Fattigvæsen, selv om denne Hjælp afflædes de ydre ydmiggende Attribute, som det slet ved dette Forslag, altid vil være forbunden nogen Binagtighed og ubehagelig Kontrol, som griber forstyrrende og hæmmende ind i det private Liv, og som det er vanskeligt at finde sig i for Folk, der ellers have den Stræben at staa paa egne Ben.

Til Forslaget under Nr. 5 er der stillet et Ændringsforslag af 4 ærede Medlemmer her. Jeg skal, samtidig med at jeg anbefaler Udvalgets Affattelse af Paragrafen, ogsaa udtale mig noget om dette Ændringsforslag. Som det vil ses af Betænkningen, har Flertallet i Udvalget jo ikke nogen principiel Indvending mod at gaa til de 2 Aar. Det er ogsaa sagt i Betænkningen, hvor man har henvist til forskellige Lande, hvor man endogsaa er gaaet ned til 1 Aar. Naar vi dog ere komne til 5 Aar, er det ikke af Forskjærlighed for dette Tal fra flere af Udvalgets Medlemmers Side, men fordi det